

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 52

Utgitt 28 november.

1922

Plakat

25 novbr.

hvorved i medhold av § 1 i lov av 9 september 1857, inneholdende forandringer i og tillegg til lov om renbeite m. v. av 7 september 1854, bestemmes, at det på visse strekninger i Polmak herred, Finnmark fylke, skal være forbudt å la ren beite.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I. Det skal være forbudt til hvilken som helst tid av året å la ren beite på følgende strekninger i Polmak herred, Finnmark fylke:

a. Ved Aleknjarg innenfor følgende grenser:

Alekkjokka fra Tanaelven til Nedre Alekjavrrre, derfra over eidet til Nedre Suolojavrrre, efter Nedre og Øvre Suolojavrrre samt bekken ned til Vuoppejokka, efter denne og Polmakelven til Tanaelven og efter denne til utgangspunktet.

b. Omkring Polmak kirkested på strekningen mellem Tanaelven, Polmakelven, Polmakvannet og riksgrensen mellem Polmakvannet og Tanaelven.

c. Omkring Sirm a innenfor følgende grenser:

Sirmaelven fra munningen i Tanaelven til Čokkadievva, derfra en rett linje mot syd til midt på Sirmaroavve, derfra en rett linje til Roavvenjunne og derfra en rett linje til Tanaelven ved Petter Nilsen Vars's fiskegamme samt Tanaelven til Sirmaelvens munning.

d. Ved Roavvegiedde:

moene mellem Alggavarre og Tanaelven fra Lævsejok til holmen ovenfor Roavvegiedde.

e. Ved Lævvajok:

moene og ryggene mellem Tanaelven, Sarasjavrrre, Njakajavrrre og Mikkaljavrrre samt dalsøkket mellem disse vann fra Lævvajokka i nord til Evjen (Ruovtokmokke) i syd.

- 25 novbr. II. På de fredede strekninger skal det være forbudt fjellfinnene under flytning å opslå sine telter.
- III. Dette forbud skal ikke være til hinder for, at ren, hvor med der skysses, underveis beiter på de fredede strekninger.
- IV. Overtredelse av foranstående bestemmelser er belagt med straff.
- V. Plakat av 20 oktober 1898, inneholdende bestemmelser om visse strekninger i Finnmark fylke, hvorpå det skal være forbudt å la ren beite, opheves forsåvidt Polmak herred angår.

Gitt på Kristiania slott den 25 november 1922.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

25 novbr.

Plakat

inneholdende forandringer i vedtekt for Norges Brandkasses bygningsforsikring av 25 oktober 1912, 14 mai 1918 og 19 mars 1920.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vittetlig:

Efternevnte paragrafer skal herefter lyde således:

Kapitel 3.

Om tilleggsforsikringer i Brandkassen.

§ 10. Er den samlede forsikringssum lik med eller større enn erstatningsgrunnlaget (jfr. § 9), erstattes skaden fullt ut. Er forsikringssummen mindre, erstattes kun efter forholdet mellom forsikringssum og erstatningsgrunnlag, likesom der for levninger i så fall skjer fradrag efter samme forhold.

Partiell skade inntil kr. 1 000,00 erstattes dog også i sistnevnte tilfelle fullt ut, når den ikke overstiger 10 pct. av forsikringssummen. Det samme skal gjelde skader inntil 20 pct. av forsikringssummen, dog ikke over kr. 2 000,00 når erstatningsgrunnlaget ikke overstiger forsikringssummen med mer enn 10 pct.

Brandkassen kan, når den finner det billig, innrømme mindre lempninger i disse regler til fordel for brandlidte.

Kapitel 5.

25 novbr.

Forskjellige bestemmelser.

§ 1. Ved vurderinger av brandskader, hvorfor erstatningen kan antas å ville beløpe sig til høist kr. 1 000 og ved verdiansettelser overensstemmende med kap. 3 § 9, hvor bygningens verdi ikke overstiger kr. 10 000,00, skal det være tillatt istedenfor almindelig takst å godkjenne erklæringer fra 2 av de faste brandtakstmenn eller fra brandtakstbestyreren og en av mennene eller, når skaden er ubetydelig, undtagelsesvis fra kun en av disse. På samme måte skal det kunne forholdes med bevidnelser om utbedringer av sådanne små skader.

Likeledes godtas sådanne erklæringer over verdien av levinger efter avbrent bygning, såfremt tilleggsforsikring ikke er tegnet, og denne verdi ikke overstiger kr. 1 000,00, eller hvor tilleggsforsikring er tegnet, men hvor fullstendig verditakst kan undlates.

Ønskes sådan takst- eller verdierklæring prøvet ved fullstendig skade- eller verditakst, kfr. lovens § 66², må denne rekvireres, forinnsen skadens utbedring er påbegynt eller levingene er disponert, dog senest innen en måned efterat takst- eller verdierklæringen er bragt til rekvirentens kunnskap.

§ 4. De i kap. 3 §§ 9 og 10 inneholdte bestemmelser om efterfølgende verditakster, ansettelse av brandskader og beregning av erstatningen skal gjelde i alle tilfelle, også hvor tilleggsforsikring ikke er tegnet.

Sådan efterfølgende verditakst kan dog undlates ved total-skader, når tilleggsforsikring ikke er tegnet, og ved partielle skader, der ikke overstiger 10 pct av bygningens forsikrings-sum og ikke utgjør mer enn kr. 1 000,00, selvom der foreligger tilleggsforsikring.

Likeledes kan den frafalles ved større partielle skader, hvor tilleggsforsikring ikke er tegnet, når skaden takseres i forhold til bygningens forsikringtakst.

Kapitel 6.

Om forsikring mot skade ved skred, oversvømmelse, flom, storm og stormflod.

(Jfr. lovens § 22, siste ledd.)

§ 1. Enhver i Brandkassen efter brandtakst forsikret bygning kan efter begjæring fra eieren forsikres mot skade ved skred, oversvømmelse, flom, storm og stormflod. Som

25 novbr. skred regnes også stensprang og utglidninger. I forsikringen er ikke innebefattet flomskade, forårsaket ved damsprenkning.

Forsikring kan ikke tegnes mot skade ved snetyngde eller isgang.

§ 3. Forsikringen kan nektes, hvis Brandkassen finner, at en bygning på grunn av usolid byggemåte, slett vedlikehold eller lignende er i en sådan tilstand, at den er særlig utsatt for skade ved sådan naturbegivenhet, som forsikringen skal gjelde.

Når takstbestyreren ved begjæringens mottagelse antar, at sådanne forhold er tilstede, skal han overfor eieren ta forbehold om, at forsikringens ikrafttreden er avhengig av Brandkassens nærmere bestemmelse. Sådant forbehold blir alltid å ta ved begjæring om forsikring av sjøhus (»brygger«) og nøst. Tas sådant forbehold ikke, trer forsikringen i kraft fra begjæringens innlevering til takstbestyreren, og Brandkassens nektelse blir i så fall først gjeldende, når den er meddelt eieren.

§ 6. For forsikringen betales en særskilt kontingent, hvorom skal gjelde:

1. Kontingenten er i almindelighet $\frac{1}{4}$ pro mille årlig av forsikringssummen, uansett mot hvilken eller hvilke arter av skader der forsikres. Er stormskade innebefattet i forsikringen, betales dog $\frac{1}{2}$ pro mille.
2. For forsikring mot stormskade enten alene eller i forbindelse med andre skader av bygninger med lett takkonstruksjon og lett taktekning, såsom papp, spon og annet tre, betales i almindelighet 1 pro mille.
3. Kontingenten kan forhøies inntil det 5-dobbelte, hvis bygningen på grunn av dens beskaffenhet, tilstand i øvrig eller andre omstendigheter finnes å være særlig utsatt for større beskadigelse, uten at dette finnes å burde føre til nektelse av forsikring.
4. For en forsikring beregnes en minstekontingent av kr. 1,00 pr. år eller del av et år.

§ 9. Brandkassen er ikke ansvarlig for skade som kunde vært undgått ved forsvarlig vedlikehold av den forsikrede bygning, heller ikke for stormskade på taktekning.

Indirekte skade erstattes ikke, således ikke forråtnelse, soppdannelse eller lignende, som er inntrått efter tidligere vannskade.

Små skader som ikke takseres til mer enn kr. 50,00 erstattes ikke.

§ 10. Inntreffer skade, som forlanges erstattet, skal anmeldelse og forklaring om skadeårsaken og de ledsagende omstendigheter av eieren eller i hans fravær hans representant eller husstand skje uten opphold og senest innen 14 dager til brand-

takstbestyreren med anmodning om avholdelse av skadevurde. 25 novbr.
ring snarest mulig. Brandtakstbestyreren innhenter de nærmere
forklaringer, hvortil han finner grunn, og innsender disse uop-
holdelig til Brandkassen sammen med skadetaksten, ledsaget av
sin uttalelse.

Hvis skadelidte er misfornøiet med skadetaksten, må over-
takst forlanges snarest mulig og senest innen 1 — en — må-
ned efter skadetakstens avholdelse.

Hvis skadens og erstatningens bestemmelse unødig forhales
av skadelidte, er Brandkassen ikke bundet ved takstene, men
kan fastsette erstatningen efter andre foreliggende opplysninger
eller helt nekte erstatning.

§ 11. For den i 2 siste punkt omhandlede undersøkelse
og erklæring tilkommer takstbestyrer eller takstmann, hvis det
ikke skjer i forbindelse med brandtakst, kr. 3,00, takstbestyrer
tillike skyssgodtgjørelse.

§ 12. Forsikringen ophører sammen med forsikringen mot
brandskade. Den kan derhos med 4 ukers varsel utslettes,
når bygningen viser sig å være således opført eller så dårlig
vedlikeholdt, at forsikring efter § 3 kunde vært nektet.

§ 13. I øvrig finner de om brandforsikringen gjeldende
regler i lov og vedtekt tilsvarende anvendelse, dog ikke be-
stemmelsen om forsikring under gjenopførelsen, likesom Brand-
kassen intet ansvar har likeoverfor panthaverne ved forsikring
av denne art.

Gitt på Kristiania slott den 25 november 1922.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

25 novbr.

av 25 november.

Med hjemmel i post II i lov nr. 3 av 16 sep-
tember 1921 om forandringer i lov om salg og skjøn-
king av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904
bestemmes, at bestemmelsene i samme lovs kap. 2
og 3 samt i § 50 trer i kraft fra og med 1 januar
1923, og at fra samme tid opheves §§ 25, 38, 39 og 40 i
lov av 17 mai 1904.

25 novbr.

Kongelig resolusjon

av 25 november.

Med hjemmel av § 3 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge eller bevertning med mat og drikke m. v. bestemmes, at den, som i Åmot herred i Hedmark fylke vil drive herberge eller bevertning med mat eller drikke, inntil videre å regne fra 1 januar 1923 skal ha bevilling.

25 novbr.

Kongelig resolusjon

av 25 november.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i samarbeitestrekning — derunder også innbefattet samarbeite i innmark — i Lødingen herred i Nordland fylke.
 2. Overtredelse herav medfører straffansvar.
-

25 novbr.

Kongelig resolusjon

av 25 november.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes — med den i Arbeidsdepartementets foredrag av 25 november 1922 omhandlede endring — Hønefoss bystyres beslutninger av 15 juni og 30 oktober 1922 angående byggeregler for Vesterntangen i Hønefoss.

De approberte byggeregler er sålydende:

- »1. På de til privat bebyggelse reserverte arealer av Vesterntangen må der kun opføres frittliggende våningshus og i tilknytning til disse de nødvendige uthus.

På enkelte steder, hvor det kan være ønskelig å få opført hus med noget lengere sammenhengende fasader, kan der dog med reguleringskommisjonens tillatelse opføres dobbelthus og rekkehus. Disse må dog, hvis de opføres av tre, adskilles ved brandgavler og ikke opta større samlet areal enn 250 m.².

For å undgå skjemmende brandgavler bør disse ved 25 novbr. sådanne rekkehus ikke føres op over takflaten og samtlige hus i komplekset må opføres samtidig. Når brandvegg således ikke føres op over takflaten, skal den føres like op under den ildfaste tekning, likesom tretaket skal underpusses på begge sider av brandveggen i en bredde av 1 meter.

2. Uthus må kun opføres i en etage og helst knyttet til hovedbygningen som en fløi eller sidebygning. Opføres uthuset frittliggende, må det ikke fjernes mer enn 6 m. fra hovedbygningen og knyttes til denne ved en overbygget port, en innhegning eller på annen av reguleringskommisjonen godkjent måte.

Uthus må males og tekkes på samme måte som hovedbygningen. Skur av fjeler og kassebord tillates ikke.

3. Ingen bygning eller tomt tillates anvendt til nogen slags bedrift, som ved støy, lukt eller røk eller på annen måte kan være generende for de omboende. Hvorvidt en bedrift kan anses å være generende avgjøres av bystyret etter uttalelse av reguleringskommisjonen.

I bebyggelsen langs Vesterngaten og rundt plassen skal det dog være tillatt å innre butikker og håndverkslokaler.

4. Ingen tomt må bebygges, medmindre der til samme fører oparbeidet vei, som er godkjent av formannskapet.
5. Bebyggede tomter skal holdes innhegnet med åpent stakitt eller på annen av reguleringskommisjonen godkjent måte. Forhaver mot offentlig vei må holdes ordentlig vedlike.
6. Dispensasjon fra byggreglene kan meddeles av formannskapet, når andragende herom er anbefalt av reguleringskommisjonen, dog således at der ikke på denne måte kan meddeles dispensasjon, forsåvidt forholdet er i strid med bygningslovens eller murtvangslovens bestemmelser.

Kongelig resolusjon

25 novbr.

av 25 november.

I henhold til §§ 6 og 88 i bygningsloven av 27 juli 1896 bestemmes:

1. Det bygningsloven ved kongelig resolusjon av 3 februar 1902 underlagte strøk omkring Løiten stasjon utvides til å omfatte det i Løiten herredsstyres beslutning av 16 september 1922 nevnte område.

25 novbr. 2. Løiten herredsstyres beslutning av 16 september 1922 angående ny reguleringsplan for det bygningsloven underlagte strøk ved Løiten stasjon approberes på den i Arbeidsdepartementets foredrag av 25 november 1922 omhandlede betingelse.

Grensebeskrivelse for utvidelse av det regulerte strøk omkring Løiten stasjon (post 1).

»Nordre grense: Denne følger Vingerjessa i samme lengde som reguleringen av 3 februar 1902.

Vestre grense: Denne utgår fra Vingerjessa fra samme punkt som reguleringsgrensen av 3 februar 1902. Går herefter i rett linje til det på kartet merkede punkt nr. 49, i marken avmerket med jernrør.

Grensen går herfra sydover langs vestre jernbanegjerde til en planovergang. Fra dennes østre port følger grensen reguleringen av 3 februar 1902, og går rett til et punkt merket VIII på kartet, og i marken avmerket med jernrør.

Søndre grense: Utgår fra sistnevnte punkt og følger den gamle reguleringsgrense til det på kartet merkede punkt VII, hvor jernrør er nedrammet.

Herfra går grensen rett til det på kartet merkede punkt nr. 1, hvor jernrør er nedrammet.

Østre grense: Utgår fra sistnevnte punkt og går i rett linje til det punkt ved vestre jernbanegjerde, hvor reguleringsgrensen av 3 februar 1902 støtte til dette. Følger deretter den gamle reguleringsgrense til broen over Vingerjessa ved Grindreng.

25 novbr.

Kongelig resolusjon

av 25 november.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 19, annet ledd, bestemmes, at den største tillatte hastighet for kjøring med motorkjøretøier på Lierstranden fra Drammen bygrense til Frydenlund (Ammannssvingen) i Lier herred, Buskerud fylke, inntil videre forhøies fra 15 til 24 kilometer i timen.

Utgiver: Byråchef Young.